

מ"ת 35685/11/16 - יהודה נאור מזרחי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 35685-11-16 מדינת ישראל נ' מזרחי(עציר)

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקש	יהודה נאור מזרחי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

עניינה של החלטה בבקשה להשבת תפוסים לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן - "פקודת סדר הדין הפלילי").

רקע

ביום 15.11.16 הוגש כנגד המבקש כתב אישום אשר תוקן ביום 23.11.16, והמייחס לו עבירה של ייצור, הכנה ו/או הפקת סמים מסוכנים מסוגים שונים, עבירה של ניסיון לייצור, הכנה ו/או הפקת סמים מסוכנים, עבירה של עסקה אחרת בסם, עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ועבירה של החזקת כלים.

עם מעצרו של המשיב ביום 31.10.16 נתפס רכוש החשוד בזיקה לעבירות הסמים המיוחסות לו.

בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה להכריז על המבקש "סוחר סמים" אשר ביצע עבירה של עסקת סמים ולצוות על חילוט הרכוש לטובת אוצר המדינה לפי סעיף 36א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן - "פקודת הסמים המסוכנים") ולפי סעיף 39א. יחד עם סעיף 32א לפקודת סדר הדין הפלילי.

נימוקי הבקשה

המבקש הגיש בקשה להשבת חלק מן התפוסים - 5 מכשירי טלפון סלולרי, 38 כרטיסי סים, 4 מכשירי קשר, 3 מכשירים

אלקטרוניים, 4 מחשבים ניידים, 4 הארד דיסקים, 2 מכשירי דיו.וי.אר, 3 כרטיסי אשראי, צרור מפתחות ו"ציוד רב נוסף" שלא פורט. לטענת בא כוחו המבקש הודה בביצוע העבירות המיוחסות ואין בתפוסים כל צורך ראייתי. כמו כן טען כי התפוסים אינם רלוונטיים לכתב האישום, כי חלקם בעלי שווי זניח וכי המבקש זקוק לתוכן המצוי במכשירים האלקטרוניים.

עמדת המשיבה

בא כוח המשיבה טען כי תכלית התפיסה היא לצורך חילוט הרכוש הן מכוח פקודת סדר הדין הפלילי והן מכוח פקודת הסמים המסוכנים כרכוש הקשור לביצוע העבירות, והציג מזכר לפיו אמר המבקש לחוקר כי אם עשה שימוש בשישה מכשירי טלפון סלולרי הרי שבפעם הבאה ועל מנת שלא ייתפס יעשה שימוש במספר כפול של מכשירים כאמור. על כן טען כי המכשירים שנתפסו שימשו את המבקש לביצוע העבירה ואם יורשע חל עליהם דין חילוט. בא כוח המשיבה הסכים לבקשת בא כוח המבקש להעתיק את תכני המכשירים שנתפסו, בכפוף לבדיקה שתעלה איזה חומר לא יועתק. כמו כן הסכים להשיב למבקש את מפתחות הרכב שכבר הושב ואת כרטיסי האשראי.

דין והכרעה

סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי קובע כי:

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

באשר לשיקולי בית המשפט בהפעלת הסמכות לפי סעיף 34 נפסק כי:

"במסגרת סעיף 34 לפקודה על בית המשפט לבחון שתי שאלות: ראשית, האם מקור הסמכות לתפיסת החפץ לא פקע ועבר מן העולם, דהיינו יש לוודא קיומה המתמשך של עילת תפיסה. שנית, יש לבחון אפשרויות שחרור של החפץ בתנאים שונים, ובמסגרת זו לבצע איזון בין הצורך בהמשך התפיסה להגשמת תכליתה לבין עניינו של הפרט הנפגע בזכות קניינו (עניין לרגו). סעיף 34 לפקודה אינו מונה קריטריונים להפעלת שיקול דעתו של בית המשפט. עם זאת, נפסק כי על בית המשפט ליתן דעתו לכל השיקולים הרלוונטיים, ובהם "לטיב החפץ התפוס, לסוג העבירה שיש חשד כי יעברו באותו חפץ, לנטל ההוכחה ולמידת ההוכחה הדרושה לצורך הכרעה בגורל התפוסים, לזכות הקניינית של הטוען לזכות בחפץ, לאינטרס הציבורי למנוע ביצוע עבירה בחפץ וכיוצ"ב" (עניין עובדיה, בעמ' 476). כאשר מדובר בחפץ שמטרתו הינה חילוט עתידי, נקבע כי יש "מקום לבחון את אופי התפתחות החקירה, והצפי לקיום משפט ולסיומו בהרשעה" (עניין לרגו) (בש"פ 8353/09 מגאלניק נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.11.09))."

התפוסים שבמחלוקת- מכשירי טלפון סלולרי, כרטיסי סים, מכשירי קשר, מכשירים אלקטרוניים, מחשבים ניידים, הארד דיסקים ומכשירי דיו. אר, נתפסו ברשות הנאשם ובביתו בעת מעצרו. בא כוח המבקש טען כי אין לתפוסים אלה זיקה לעבירות הסמים המיוחסות למבקש ואשר בהן הודה ועל כן אין הם בני חילוט. בא כוח המשיבה הציג מזכר המתעד את דברי המבקש לחוקר מהם עולה כי המבקש קושר את השימוש שעשה במכשירי טלפון סלולרי וברכבים לעבירות הסמים, וטען כי חילוטם אפשרי הן מכוח המסלול שבפקודת סדר הדין הפלילי והן מכוח המסלול שבפקודת הסמים המסוכנים.

בשים לב לעבירות המיוחסות למבקש, להיקפן ולמכלול נסיבותיהם, כמו כן למזכר שהוצג, אני סבור כי לעת הזו מתקיים יסוד סביר לזיקה בין התפוסים לבין העבירות המיוחסות למבקש, לרבות כתפוסים אשר שימשו אמצעי לביצוע העבירות ו/או שהושגו מרווחי העבירות. בא כוח המבקש אמנם טען אחרת אולם לא הניח כל בסיס ראייתי לטענתו אשר נותרה בעלמא.

מדברי בא כוח המשיבה עלה כי רכב שנתפס הושב למבקש, כי קיימת הסכמה להשיב את מפתחות הרכב, וכן נכונות לבחון אפשרות להעתקת התכנים המצויים במכשירי הטלפון הסלולרי שנתפסו ובמחשבים נוספים. אני סבור כי יש בכך לעלות בקנה אחד עם עקרון המידתיות של התפיסה ולהוות איזון ראוי בין זכותו של המבקש כל קניינו לבין האינטרס הציבורי שבתפיסה לצורך חילוט עתידי.

אשר על כן, אני מורה על השבת כרטיסי האשראי ומפתחות הרכב שכבר הוחזר.

כמו כן אני מורה למשיבה לאפשר למבקש להעתיק תכנים המצויים על מכשירי הטלפון הסלולרי ועל המחשבים שנתפסו, ככל שלאין מדובר בתכנים אסורים בהעתקה.

בכפוף לאמור לעיל, אני דוחה, אפוא, את הבקשה להשבת התפוסים.

ההחלטה תישלח לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו אדר תשע"ז, 13 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.